

— Такава „велика армия“ още никой пълководецъ въ свѣта не е водилъ — нито Анибалъ, нито Александръ Македонски, нито Цезарь. Нека Русия трепери. Азъ ще тръгна на чело, а вие ще ми бъдете помощници. Разпоредете се за събирането на войската и я заведете въ Прусия на руската граница на рѣката Нѣманъ до града Ковно и тамъ ме чакайте.

-- Слушаме, отговориха генералитѣ и излѣзоха да изпълнятъ заповѣдта на своя обиченъ императоръ.

Заповѣдта се разнесе по всички държави и народи. Прѣзъ пролѣтта на 1812 година почнаха отъ всички страни да се стичатъ голѣми войски къмъ руската граница. Пристигнаха италянцитѣ, баваритѣ, саксонцитѣ, австрийцитѣ и пруситѣ. Присъединиха се къмъ тѣхъ и поляцитѣ. Ала не всички доведоха толкова войска, колкото искаше Наполеонъ.

Така, френци	дойдоха.	345,000
Австрийци	"	34,000
Италиянци	"	45,000
Баварци	"	25,000
Саксонци и Вестфалци	35,000
Пруси	"	32,000
Поляци	"	36,000
			552,000
	Всичко.	.	552,000

съ 1200 топа.

* * *

Щомъ руситѣ узнаха, че Наполеонъ се готви за война и тѣ събраха войска, но тя едвамъ достигна до 210,000 души и 910 топа.

Двѣтѣ тия страшни войски се изправиха една срѣщу друга на границата. Дѣлѣше ги само рѣката